

bruge kræfter på en oversættelse af alle de tekster, som vi i øvrigt rent faktisk arbejder med på de internationale sprog. Men principielt er der noget rigtigt i betragtningen.

Til hr. Steen Gade vil jeg i forbindelse med hr. Gades bemærkninger om, at arbejdet med et idépapir rettet mod CSD og arbejdet dér, og at man burde lave en studiekreds om det, sige, at det er svært ikke at huske på en tidligere socialdemokratisk gruppeformand, som hver gang der var antydning af en interessant og måske lidt anderledes diskussion, sagde: Det her skal jo ikke være en studiekreds.

Mit synspunkt er, at det er noget, vi trænger til, og problemernes karakter kalder på den slags kollektive fordybelser og udveksling af synspunkter, så mit arbejdstemperament er absolut sådan, at jeg hilser den karakteristisk af, hvad det er, vi har brug for, velkommen, også som en fortsættelse af det åbne samarbejde, som har været Danmarks, om man vil hemmelige våben i vores forsøg på at maksimere vores indflydelse internationalt på det her område. Der sker ikke noget ved, at vi ser det som et regulært aktivt i nationens arbejdsform, og jeg vil i hvert fald hilse aktiviteter af studiekredspræget karakter velkommen og selv meget gerne deltage.

Til hr. Tom Behnke har jeg et par bemærkninger. Hr. Tom Behnke sagde, at vi i den vestlige verden holder de fattige ulande ude fra vore markeder. Det er for det første ikke rigtigt. Hr. Behnke sagde videre med hensyn til handel i forhold til bistand: Så kort kan det her siges. Jeg vil føje til: Ja, og så forkert.

Det er en farlig illusion, en flugtrute fra ansvaret at klynge sig til det gamle slogan »trade, not aid«. Det må være handel og bistand, handel og hjælp. Det andet er vitterlig forkert og farligt. De fattige udviklingslande er så fattige og har så lidt spredning i deres økonomi, at større adgang til vores markeder ikke løser deres problem. De skal gennem en vækst- og udviklingsfase, før det er interessant. Det er de ulande, der ligger på mellemdistancen økonomisk, for hvem dette her har betydning. Ved at snævre problemet ind, som hr. Tom Behnke gør, udelukker man de fattigste og slipper i øvrigt selv for den forpligtelse, som hele sagen egentlig burde aktualisere.

Så jeg vil benytte også denne lejlighed til at tage kategorisk afstand fra den illusionsprægede beskrivelse af virkeligheden, det her bygger på, og også tage afstand fra beskrivelsen af pro-

portionerne i, hvad internationale møder og samarbejde og forsøg på at skabe et internationalt samfund egentlig koster. Tager vi hele Danidas økonomiske aktivitet, er det altså 3-4 pct., der går til administration, og det omfatter også hele vores medvirken i aktiviteter som det her. Det er bestemt ikke klædeligt, synes jeg, at fremføre synspunkter af den art. Det kan være svært nok endda at få en bred opbakning til det, der er nødvendigt.

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt, derefter hr. Niels Jørgen Langkilde, hr. Bent Hindrup Andersen og hr. Jørgen Estrup.

Hans Christian Schmidt (V):

Det er til ministerens kommentarer omkring mit indlæg, og det er til den del, som handlede om nogle spørgsmålstejn, jeg satte ved dansk miljøpolitik.

Jeg har altid sagt, at jeg synes, der er mange gode ting i dansk miljøpolitik. Det kan jeg sagtens sige, for det skyldes jo ikke mindst, at Venstre har været med, men jeg vil gerne sige, at når jeg nævner et par ting, som vi ikke vil have del af æren for, så er det f.eks., når vi går ind og kigger på regelforenkligning.

Jeg vil godt sige, at planbureaukrati – jeg skal ikke her sige, hvem der har sagt det – er udbredt, for også ude i kommunerne oplever man, at der er et planbureaukrati. Når vi har et forslag til vedtagelse, hvor vi går ind og taler om en »Lokalagenda 21« og om at inddrage befolkningen osv., så er det helt klart et nødvendigt signal at sende fra dette Folketing, at man tager befolkningen alvorligt, hvis man agter at involvere dem – og det gør vi – i miljøpolitiske spørgsmål. Man skal for alt i verden ikke tage en lang debat om de ting for så til sidst at slutte med en vi ved bedst-holdning. Det er meget, meget vigtigt, at man mener det alvorligt.

Der må jeg sige, at der er nogle ting deri, jeg er glad for. I dag skal vi jo diskutere et forslag om regelforenkligning, og jeg mærker jo allerede nu en åbenhed, der begynder at komme, og at man vil være med og støtte forslaget. Det glæder mig selvfølgelig, men jeg vil godt se det lidt senere på dagen.

Omkring det, som kaldes fælles gennemførelse, altså joint implementation, har jeg hørt flere ordførere sige, at det var en god idé, at vi gik ind og kiggede på den. Det er og bliver nødvendigt for den globale CO₂-politik. Og jeg